

63

കുമ്പാക്കിള്ളതുകരജ്ഞവി—സ്റ്റാറ്റ് പ്രസ്തുക്തം

സ്റ്റാറ്റ്

പ്രസ്തുക്തം

29

വൈദിക്ക്യവിശ്വാസം കാമ

കുമ്പാക്കിള്ളതുകരജ്ഞവി—സ്റ്റാറ്റ് പ്രസ്തുക്തം

A

29
26

ട്ടേക്സ്റ്റാറ്റ് കമ്മാരൻ.

പ്രസാധകൻ:

കെരളവന്ന വഹിയകോമ്പിൽനാന്നുരാൻ

സി. എസ്. റൈ.

രാജീവ്
രാജീവ്
രാജീവ്
രാജീവ്

K. P. NARASIMHA RAO

89
254
E.

രാജീവ്
രാജീവ്
രാജീവ്
രാജീവ്

“ മനസ്സിൽ വരുത്തിയ പ്രാണികൾ അവരുടെ പുതിയ ജീവിതം കൊണ്ട് വരുമെന്ന് അഭിരുചിയാണ് ഇതിനു പാതയാക്കിയത് ।

ପ୍ରକାଶକ

കുമാക്കുന്തകമജ്ജരി—നം-ബന്ധകം

<u>സേവനം</u> അല്ലെങ്കിൽ <u>വൈദ്യവിശ്വസന കമ്പനി</u>	എം. ഉദയവർമ്മരാജാ ബി. എ.
<u>തന്നെ സ്ഥിരി</u>	ദുക്കിണി കുമാരൻ.

പ്രസാധകൾ:
 കേരളവമ്പ് വലിയകോട്ടീരതന്ത്രാം
 സി. എസ്. റഹ്മാൻ.

പ്രകടനാധികൃതർ:
കുമാരൻമേനോൻ

ബി. വി. ബുക്ക്സ്പ്രസ്സ്
 തിരുവനന്തപുരം

പകർപ്പുവകാശം

പ്രകടനാധികൃതരുടെ ഒപ്പുപുറമുള്ള വ്യാഖ്യാക്ഷിതമാക്കണ.

വില—ആണ് ര.

സേഖരം

അ ല സി റ്റ്

രോമ്മളവിന്നെൻ്റെ കട്ടം

ഭാഗം മ

വൈളക്ക്

എ. ഒരു പട്ടിയും ഒരു ചുച്ചുഡം ഒരുമിച്ചുപാത്രം. അവങ്ങെട യജമാനനായ അസാധാരണമനഷ്യൾ സമീപത്തിൽ ഇരയെല്ലാം പാത്രിക്കുന്നു.

ര. ഒരു ദിവസം അസാധാരണമനഷ്യൾ ചുരുക്കവലിച്ചുകൊണ്ട് വാതിൽക്കരു ഇരുന്ന സമയം പട്ടി അവനെ കാണുവാൻ വന്നു. പട്ടിയുടെപേര് ‘വൈളക്ക്’ എന്നായിരുന്നു.

ര. അസാധാരണമനഷ്യൾ ‘ഹും’ ‘ഹും’ ‘ഹും’ എന്ന ചുക്കവിട്ടു. അവൻറെ കുള്ളിൽ ഒരു വൈരിയസ ബാംബായിരുന്നതു് പട്ടി കൊണ്ട്.

ര. ‘വൈളക്ക്!’, ‘എന്നുംവേണ്ടി കടൽപ്പുറത്തെ വള്ളരെ വള്ളരെ അകലെ ഉള്ള ഒരു കട്ടിലിലേക്ക് ഇരുന്നവി നീ കൊണ്ടുപോകുന്നും’ എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു.

ര. ‘യജമാനനെ! നോൻ എങ്ങനെ വഴിയിരിയും? എന്ന പട്ടി ചോദിച്ചു.

നൃ. ‘വഴി ഞാൻ പറഞ്ഞതരാം,’ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. ‘നീ ഇരുപ്പാം ഉറങ്ങാൻ തോക. എന്നാൽ സുഖ്യൻ ഉചിക്കുന്നൊരു ഒഴുക്കേന്നതാം.’

ഭാഗം ഒ

വൈളക്കി ചുച്ചു യാച്ചപംയുന്ന

എ. വൈളക്കി കുട്ടിലേക്ക് ദാടിച്ചെത്തുന്ന പറഞ്ഞു: ‘പ്രിയമുള്ള ചുച്ചു! അസാധാരണമാണെങ്കിലേണി ഞാൻ കടൽപ്പറമ്പതകൾ പോകേണ്ണിയിരിക്കുന്നു. ‘എന്നാ? കൊള്ളുതു തന്നോ?’

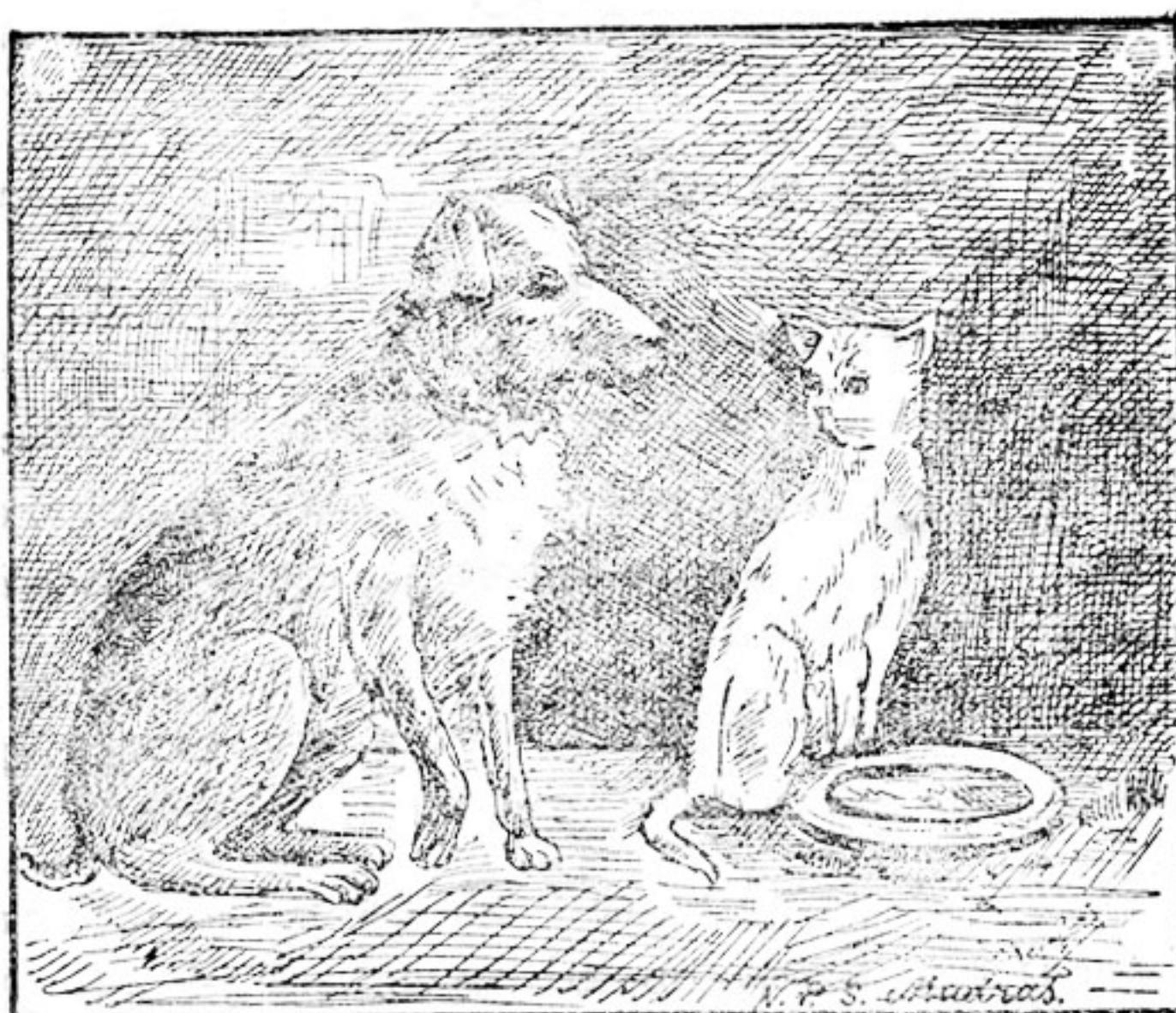
ര. ‘ഞാനം കുടുവരട്ടുാ?’ എന്ന ചുച്ചു മോ ബിച്ചു.

ഈ. ‘വേണാ, ചുച്ചു! അതു നിന്നു മുറം കുറ അധികം ആകുന്നു. വളരെ മുറം വോക്കുവാൻ നിന്നു തെ വാഹനം വേണമെല്ലാ’ എന്ന പട്ടി പറഞ്ഞു.

ഈ. ‘ശരിതന്നു,’ ചുച്ചു പറഞ്ഞു, ‘കാരം മഴ യും ഏറ്റവും കൊണ്ടു ഞാൻ അധികം മുറം ദാടിയാൽ പട്ടിവോലുള്ള എൻ്റെ രോമങ്ങളിൽ അഴിക്കു കുറഞ്ഞു പോകിം.’

ഈ. ‘ഇന്തി ഞാൻ ഉറങ്ങുടെ. സുഖ്യൻ ഉചിക്കു നേരും ഒഴുക്കേന്നതുക്കണ്ണം എന്ന പറഞ്ഞതിട്ടുണ്ട്’ എന്ന പറഞ്ഞു പട്ടി ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു.

‘ഞാനംകുട്ട വരചെടാ?’

ഭാഗം ഒന്ന്

കടങ്ങുന്ന പുറത്തേക്കാളിവാഴി

എ. സുജുൻ ഉമിച്ചുമും പട്ടി മുഹമ്മിലേസ്
ഡാ.

1. അസാധാരണമനഞ്ചും വെറിയ സഞ്ചിയും
കൊണ്ടു വാതിൽക്കുന്ന നിന്മിയന്ന. ‘ഞാൻ ഈ നി
ന്നും കഴുത്തിൽ കെട്ടിയേക്കാം,’ എന്ന പറഞ്ഞു് അ
വൻ സഞ്ചി പട്ടിയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടി.

2. ‘ഈ ഞാൻ നിന്മക്കു വഴി പറഞ്ഞുതാം;
അതു ചാലുകുന്ന കൂനകേരി തരിഞ്ഞിലത്തിൽ എത്തു
നാം; അവിടെ ഒരു വഴി കാണാം, അതു വഴിയെ ദോ

— ४ —

യാൽ കടക്കപ്പറഞ്ഞുള്ള കടിലിൽ ചൊല്ലാം' എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.

ര. 'കടിലു് രം ഗ്രഹപോലെയാണോ? യജമാന കെ!' എന്ന വെള്ളേ മോഡിച്ചു.

ഒ. 'അല്ല, അതു് തെ വള്ളം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ താണു്. അതു കടിലിൽ തെ കിഴവിയുംതെ കാണാം. ഇന്ന് സമ്മാ അവരിക്കു കൊടുക്കാനാണു്. ദുല്ലനായ വെള്ളേ! ഒരുപാം നിന്നു രക്ഷിക്കുടെ!, എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.

ഔ. 'യജമാനനു വദനം. അവിട്ടു പരഞ്ഞാനു പോലെ ഞാൻ ചെയ്യാം' എന്ന് വെള്ളേ പറഞ്ഞു.

ഓ. 'വഴി തെരോതെ ഉപാകുണ്ണേ,' അസാധാരണമനഷ്യർ പറഞ്ഞു, 'സമ്മി ആയം കൈകലപാക്കാൻ ഒടയാക്കുന്നേ. നിന്നു നല്ലുള്ളവരടു!' പട്ടി അവി ടെനിനും പുറപ്പെട്ടു.

ഭാഗം റ'

കാക്ക വരുന്ന

എ. അസാധാരണമനഷ്യർ പട്ടിയുടെ കൂഴിന്തിൽ സമ്മി കൈടിയസമയം തെ കാക്ക ഗ്രഹയുടെവക്രമത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഒ. ചെള്ളേ. പുറപ്പെട്ടു കണ്ടുകൊണ്ടു കാക്ക വാലിലേക്കു പറഞ്ഞു, പേരത്തിൽ പട്ടിയുടെ അടക്കയെ എത്തി.

ന. ‘പ്രിയമുള്ളവർ! നിനക്ക് സൗഖ്യം തന്ന
യോ?’, കാക്ക ചോദിച്ചു, നീ കടക്കുവരേതക്കുപാക്ക
നു; അല്ലോ?’

ര. ‘അതെ’ എന്ന പട്ടി പറഞ്ഞു.

ഒ. ‘വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ, താൻ നിനക്ക് വഴിക്കാ
ണിച്ചതരം’ എന്ന കാക്ക. പ്രിയോച്ചുടെ കുന്നകേരി
ക്കൊണ്ടു, പറഞ്ഞു.

നൃ. ‘നിന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു സംശയി കാണിന്ന
ല്ലോ. അകുള്ളു് എന്തെങ്ങനെ താൻ നേരു ദോഷി
ക്കൊള്ളിട്ടു്’ എന്ന കാക്ക പിന്നെ പറഞ്ഞു.

‘സംശയിക്കുന്നതുണ്ടെന്നു താരന്നാനു ദോഷിക്കൊള്ളിട്ടു്’

ര. ‘വജ്ഞാ,’ എവളും പറഞ്ഞു, ‘അക്കത്ത്’ എത്തി നോക്കാൻ അനേവബിക്കാൻ പാടില്ല’.

വ. ‘ആഹാ! എന്നാൽവേണ്ടാ’ എന്ന തല വെട്ടിക്കാണ്ടു കാണി പറഞ്ഞു.

എ. കുമേണ അവർ തരിഗ്രനിലത്തിൽ എത്തി, കടലിൽക്കിണ്ടവന്ന സുവകരമായ കാരം എറ്റ. കടങ്കാരം എന്നിക്കു ഇഷ്ടമല്ല, അതിന്റെ തണ്ണു എന്നിക്കു സഹിക്കാൻവജ്ഞാ,’ എന്ന പറഞ്ഞു കാണി തിരിയേപ്പായി.

എം. കാക്കയും കടങ്കാരം ഇഷ്ടമാകാണ്ടത്തു് എന്നതുകാണണാം? ഭസ്മപദാവം കൊണ്ടുതന്നു.

ഭാഗം ③

വള്ളംകൊണ്ടണ്ഡാക്കിയ കടിൽ

എ. വെള്ള തരിഗ്രനിലത്തിന്റെ അറരത്തു് എന്തിയേല്ലാം പരന്നകിട്ടണ്ണ കടങ്കു കണ്ടു സംശയിച്ചു.

ര. ‘ക്ഷമാത്തിൽ ഇത്തുവയം,’ അവൻ പറഞ്ഞു, ‘അതുകൊണ്ടു തോൻ ഇന്തി വേഗത്തിൽ ദാണം’.

ഒ. അവൻ ആകുംവണ്ണം വേഗത്തിൽ ദാണി രണ്ടിലിൽ എത്തി.

എ. അവൻ കടങ്കരയിൽക്കുടെ പള്ളര മുരംഡാണി, ഒരുബിൽ തേ കടിൽക്കണ്ടു. അവൻ സുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടി. അതെ! അതു കൂദരവിവച്ചു തേ വള്ളും ആയിരുന്നു.

ഇ. ‘ആ കെട്ടിൽ ഇരുതന്നെ അയിരിക്കണം’ എന്ന പട്ടി നിശ്ചയിച്ചു. അവൻ വാതിൽക്കൈ ചെന്ന നിന്മ കുറച്ചു.

‘ആ കെട്ടിൽ ഇരുതന്നെയായിരിക്കണം’

ബി. ‘വെള്ള, വെള്ള, വെള്ള,’ എന്ന പട്ടി ശ്രദ്ധിച്ചു. കതക് അടച്ചിരുന്നു.

ഭാഗം ബി

കിഴവിയമ

ബി. കുംഞ്ചുകഴിത്തുപൂർവ്വം ദരാറം വാതിൽക്കൈ വന്നു. അതു് ആരാധിയുന്നു? കിഴവിയമതന്നെ. അ

വംശ നീണ്ടുക്കം നീം താടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ ക്രൂക്കളിൽ വിഷാദങ്ങാവം പട്ടി കണ്ടു.

2. ‘നീനു എന്തു വേണും? നീ എന്തിനാജി ഇവിടെവനും?’ എന്ന് അവരും ചോദിച്ചു.

3. ‘ഈ സഞ്ചിയുംകൊണ്ടു താൻ അസാധാരണമാണുവും അട്ടക്കയുംവരുന്നു’ എന്ന വെള്ളുപറഞ്ഞു. ‘ഒക്കെല്ലും’ എൻ്റെ കഴുത്തിൽ നിന്ന് ഇതിനെ നിങ്ങൾ എടുക്കാറുമാ?’

4. അപ്പോൾ കിഴവിയുമുണ്ടുവിനെ അക്കരേതുക്കു വിശ്വിച്ചു. അവരും ഇതും, പട്ടിയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിയിരുന്ന സമ്മി എടുത്തു.

ഭാഗം ၆

സഞ്ചിയിൽ എന്തുണ്ടായിരുന്നു

എ. വെള്ളു ആരു കുടിലിനക്കരുളും എല്ലായിടവും നോക്കി. ഒരു അറബത്തും ഒരു കിടക്കയും ഒരു വഞ്ചത്തും ഒരു വലിയപട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഒ. കിഴവി സമ്മിക്കക്കരുതു നോക്കുന്നതു പട്ടി കണ്ടു. അതിനകത്തെന്തുണ്ടായിരുന്നും? ഒരു ചീട്ടും അഞ്ചും ഉള്ളു. ചീട്ടിനേൽക്കു ഒരു വാക്കും ഏഴുതിയിരുന്നു. എന്നാൽ വെള്ളു ആരു വാക്കുക കണ്ടില്ല.

എ. ‘ഈ മുരം വന്നാരുകൊണ്ടു നീ ഒരു നല്ല പട്ടിതന്നെ ആകുന്നു,’ അവരും പറഞ്ഞു, ‘താൻ നീനു ക്ഷേമത്തിനു വല്ലതും തരാം.’

ര. അവൾ വെള്ളം കര ഭക്ഷണസാധനം കൊടുത്തു. അതു തിന്നിൻ്റെയോദ്ദേശം പത്രി കെരീ ഫ്രൂട്ടിൻ്റെ അട്ടക്കൾ ഉള്ള പ്രായിൽ കിടന്ന് ഉറങ്കി.

ഒ. വളരെ മുരം നടന്നതുകൊണ്ട് വിശ്രമിക്കുവാൻ അവൻ സദ്ഗൈജംശിതാനി.

ഭാഗം പ്രഥമം

കിഴവിന്മര എന്തിനായി വിശ്വാസിച്ചു.

എ. കുറേവിവസന്തത്തിൽ വെള്ള പറ്റേ വീട്ടിലെ കുടിപ്പുപ്പോയില്ല ‘നുഞ്ഞും പട്ടി! നി എൻ്റെ കുട താമസിക്കുക’ എന്ന കിഴവിന്മര പറഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ കുട തന്നെ പാത്രം.

ര. പുകൽ സമയത്തു്, അവൻ കുട്ടിക്കാരയിൽ റാടിനടക്കം അല്ലെങ്കിൽ കലവിൽ ഇരഞ്ഞി മുജും. എന്നാൽ രാത്രിയിൽ അവൻ കിഴവിയുടെ കുട തികാച്ചിക്കാണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഉള്ളൂ.

ഒ. കിഴവിയുടെ കൊട്ടത്തിൽ വൃസന്താവം ഉണ്ടായിരുന്ന എന്ന മുമ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടിരുണ്ടോ. ഒരു ദിവസം വെള്ള ചോദിച്ചു, ‘അമെൻ! എന്തിനായി നിങ്ങൾ വിഷാലിജ്ഞ? വല്ല സാധനവും കൂടുതുപോയിട്ടുണ്ടാ?

ര. ‘ഉള്ള്, ഒന്ന കൈവിട്ടു പോയിട്ടുണ്ട്’ എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.

ഒ. ‘അതു സ്പാന്നം ആയിരിക്കുമോ?’ എന്ന പ്രതി ചോദിച്ചു.

എ. 'അല്ല, സപ്പണ്ണം കൊടുത്താലും അതു കിട്ടുന്ന
തല്ല' എന്ന കിഴവി പറഞ്ഞു.

ഒ. അരുപ്പും ഏറ്റു പറയണം എന്ന വെള്ളി
വിന തോന്തിയില്ല. അതിനാൽ കൈകരം അവളുടെ

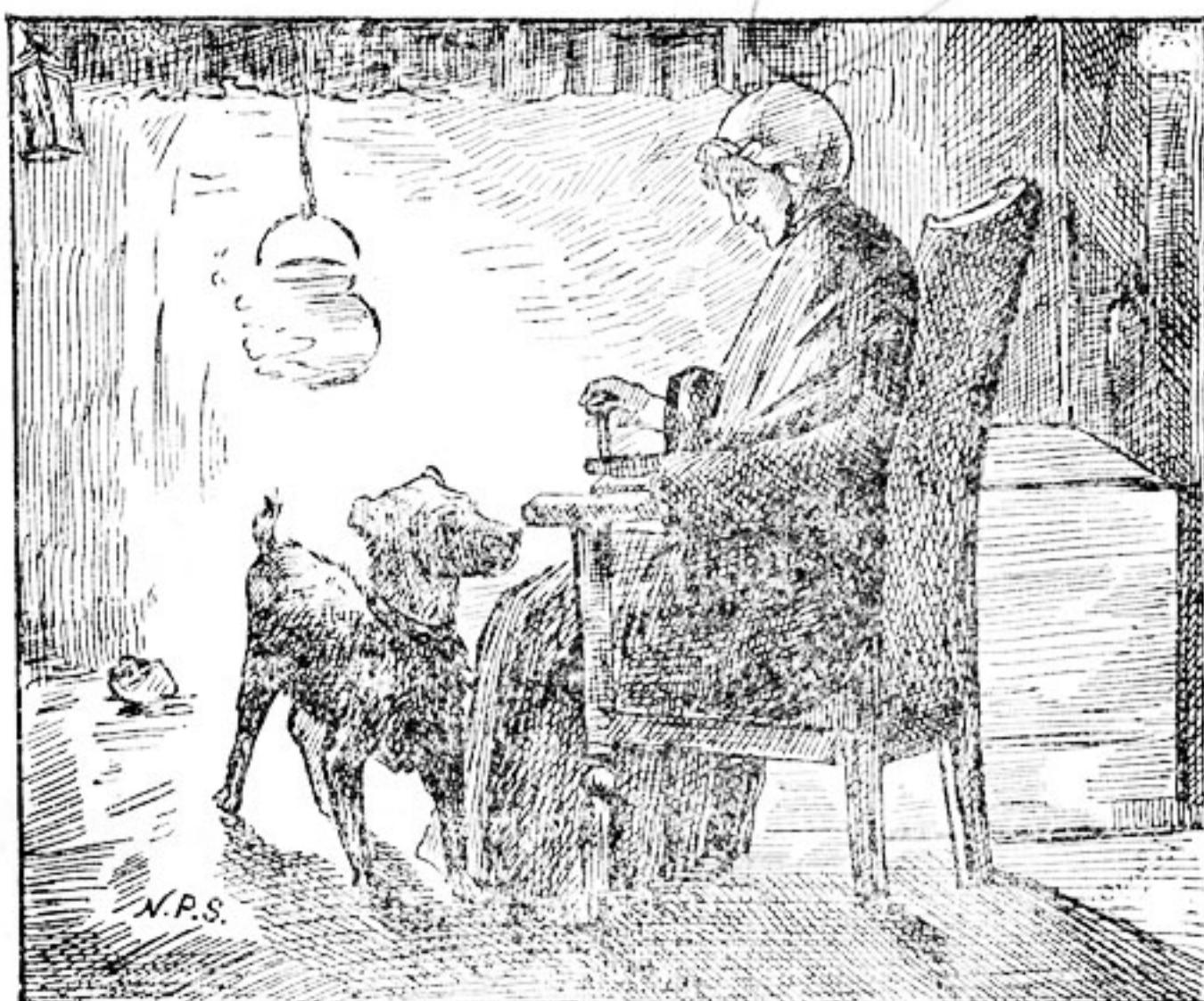
'വെള്ളി കൈകരം അവളുടെ മടിയിൽ വച്ച'

മടിയിൽ വച്ച്, ദയങ്ങാടെ വെള്ളി അവളുടെ മിശ്രഭ്രംബാക്ഷി, ഒരു വാസ്തവഘ്യം പറഞ്ഞില്ല.

ഭാഗം സ്ത്രീ

വെള്ളി കരച്ചിൽ കൈകരണം.

എ. ഒരുഭിവസം രാത്രിയിൽ കിഴവിയും വെള്ളി
ചുങ്കുടെ തീ കാച്ചിക്കാണ്ടപ്പും വെള്ളി ചാടി

‘വെള്ളിച്ചാടി എഴുന്നുറ പഠണ്ടു: എംബുക്കു കരയ്ക്കിൽ കുമ്പാക്കുന്ന’
 എഴുന്നുറ പഠണ്ടു: ‘തൊന്ത് തെ കരയ്ക്കിൽ കേരംകി
 സ. വെള്ളിയിൽ ഇരങ്ങാം നോക്കുന്നു.’

ര. ‘നല്ല ഇയ്യെട്ടിനാൽ വഴികാണക ഇല്ല സ്കോ. എന്ന് കരുതിയ കേട്ടവില്ല’ എന്ന കിഴവി പറയു.

ന്ത. ‘ഒരു ഉണ്ടായി എത്രം അധികമായിട്ടുണ്ട്’ എന്ന വെള്ളത്തിൽ പറഞ്ഞു. അതിനാൽ അവൾ അവരെ വെളിയിൽ ഇരഞ്ഞാൻ അനുവദിച്ചു.

ര. അവൻ കുടയ്ക്കാരയിൽ മുടെ ഹാഡി. നിലാവിന്റെ വെളിച്ചും കിരുച്ചുണ്ടായിരുന്നു.

③. കരളിൽ കടലിൽ അണു കേട്ടു. ചൊള്ള സു കമ്പിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ കടലിൽ ഒരു കൂറ്റത്ത് പദ്ധതി പഠാത്തു.

കണ്ണ. അതു തിരമാലയിൽ അക്കദ്ദുമ്പി ചൂപാദ്ധകയും താഴുകയും വെള്ളുകൊണ്ടിരുന്നു. കുരച്ചിൽ അതിനക തു കിന്നാക്കിരുന്ന വന്നാരു്.

അവൾ പിന്ന അവളുടെ ഉട്ടുപിൽ കട്ടിച്ച പിടിച്ച്

ഭാഗം മു

വെള്ളി കടലിൽ ഇംഞ്ഞുന്നു.

എ. വെള്ളി കടലിൽ വാടി നീതി. എന്നാൽ ഉ യണ്ണ മരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന അലകൾ അവനെ പുറ കോട്ടു് അടിച്ചുകൊണ്ടു.

ഒ. അതു കുറത്തു പ്രാത്യർത്ഥിക്ക് പിടിശാൻ അ വൻ ഏറ്റവും ശുചിച്ചു. എന്നാൽ അതു വളരെ അക ലെ ആയിരുന്നു.

— മന —

ഒ. കെട്ടവിൽ കിഴവിയെ ഞാൻ കുട്ടിക്കാണ്ടുവരം എന്നപറഞ്ഞു് അവൻ കടിലിലിലേക്കു തന്നെ നാടി.

ര. വന്നോ, വന്നോ, വന്നോ, എന്നു് അവൻ കിഴവിയോടു പറഞ്ഞു, പിന്നൊ അവളുടെ ഉട്ടുപ്പിൽ കടിച്ചപിടിച്ചു മുന്നോടു വലിച്ചു. അതിനാൽ അവരുടെ പുതാച്ചുക്കാണ്ടു പുരുഷപ്പെട്ടി.

ഓ. കടലിൽ കണ്ണ കുറഞ്ഞ പദാർധം പുന്നായി തന്നു? ഞാൻ പറയാം.

ഭാഗം മൃത്യു

കിഴവിയുടെ ധീരയാക്കന്നു.

ഹ. കുറത്തു പദാർധം കണ്ണപ്പോരു കിഴവി പറഞ്ഞു: ‘അതു് തെ വള്ളിം അതുകുന്നു. വെള്ളുകു! എന്നിക്കുംചു

(കിഴവി പഠന്നു: അതു് തെ വള്ളിരാക്കന്നു)

— മര —

തരിപ്പിടിക്കാൻ വയ്യും. അതു വളരെഅകലെ കിടക്കുന്നു.

ര. കടലിൽ ഇരഞ്ഞി ശ്രമിച്ചുനോട്ടുനും, വെള്ളി പറത്തു, കുളിയിൽ കേരംകുന്നാതു വഞ്ഞത്തിൽ ആണ്. തൊൻ സഹായിക്കാം.

ഈ. കിഴവി കടലിൽ ഇരഞ്ഞി. ഉദ്ദേശമറിയുന്ന അലകരം അവളുടെമേൽ അടിച്ചു, എന്നിട്ടും അവരും ബന്ധവാട്ടതനു നടന്നു.

ര. അവളുടെ പാദങ്ങൾ നന്നാതു, കൈകൾ നന്നാതു. ഒരുവിധത്തിൽ അവരും വള്ളുത്തിൽ പിടിക്കും.

ഈ. അസ്ത്രം വെള്ളി അവളുടെ ഉട്ടപ്പിൽ കടിച്ചുപിടിച്ചു വലിച്ചു വാലിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു. ഒരുവിൽ അവരും വള്ളും കുറഞ്ഞു വലിച്ചുകേരി.

ഈ. വെള്ളി വള്ളുത്തിനകത്തോള്ളു പാടി. അവൻ

(വള്ളുത്തിൽ അവൻ പുന്നക്കണ്ട്)

— മൃ —

എന്തുകണ്ടു? ഒരു കൂട്ടിയാക്കണ്ടു—കുറത്ത് തലമുടിയുണ്ട്
ഒരു ചെറിയ കൂട്ടി തീരെ നന്നത്തുകിടക്കും.

ഭരണ ദാറ

അനന്തം വരുന്നു.

എ. കിഴവി ചെറിയ കൂട്ടിയെ കുറുത്തു എടുത്ത് അ
വർ കടിലിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു.

ര. അവർ എന്തു നന്നത്തിങ്ങു! ശ്രീരാമത്തിൽ
നിന്നു വെള്ളം ഇരാറി ഇരാറി വീണു. കടിലിൽ വലി
യ നെരിപ്പോടിൽ തീ കത്തിച്ച കാണിത്തുണ്ട്.

ന. കൂട്ടിയെ വേഗത്തിൽ തീയുടെ അരികു
കൊണ്ടുപോയി പാടിച്ചു നന്നതെ തുണിച്ചെല്ലാം അവരും
അഴിച്ചുട്ടു.

ര. പിന്നു അവരും കൂട്ടിയെ കരിവടംകൊണ്ടു
പുത്തപ്പിച്ചു് കരെ ചുട്ടുള്ള പാൽ കൊടുത്തു. കൂടിയുടെ
കരച്ചിൽ മാറി, ഏതെന്നാൽ തണ്ണു വിട്ടു്, അതിനു
സ്വദം തോന്തി.

ഈ. കൂടിയുടെ കുറത്തു കുറുകൾ വെള്ളിവിശ്വര
മാവള്ളു പതിഞ്ഞപ്പോൾ, ‘ഒയ ഉള്ള പട്ടി! നിന്നും
വരുന്നും. അമ്മയും നീഡിംകുടെ എന്നു വള്ളത്തിൽനി
ന്നു് എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ മുണ്ടുമുണ്ടാണ്

— മന്ത്ര —

‘ഭയയുള്ള പട്ടി! നിന്നെ വാദമാണ്
വരാക്കുന്ന’ എന്ന കട്ടി പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു നി.
നൃ. പ്രിനീട്ട് കിഴവി കട്ടിയെ കിടത്തി അരു ദേ
ഗത്തിൽ ഉറങ്ങി.

ഭാഗം മന്ത്ര

വലിയ പെട്ടി.

എ. കിഴവി ഉണ്ണായി ഉട്ടു് ധരിച്ചു. പട്ടിയാ
കട്ട രോമങ്ങളെ ഉണ്ടക്കവാൻ തീരുവെട അരികെള്ളയന്ന.

ര. ‘കട്ടി ഉണ്ടയോം നമ്മൾ’ ഉട്ടു് ധരിപ്പി
ക്കണം’ എന്ന പറഞ്ഞ കിഴവി വലിയ പെട്ടിയുടെ
അടക്കലേഷ്ണ പോയി.

എ. പെട്ടി തുറന്നേപ്പാടം അകത്തു വളരെ സാധനങ്ങൾ വെള്ളേ കണ്ടു. ഒരു വശത്തോടു കീസ് കുട്ടിയെയില്ലെങ്കാൻ വേണ്ടുന്ന തുണികൾ കിഴവി എടുത്തു.

‘കുട്ടിയെയില്ലെങ്കാൻ വേണ്ടുന്ന തുണികൾ, കിഴവിയെടുത്തു’

ര. തുണികൾ കെരിപ്പോട്ടികൾറു അടക്കൽ വച്ച് അവരും പറഞ്ഞു: ‘വളരെക്കാലം മുമ്പു, ഈ കിലീൽ ഒരു കുട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു പോയി.’

ഒ. ‘അതികൾറു പൂർണ്ണ എന്നായിരുന്നു?’ എന്നു വെള്ളേ ചോലിച്ചു.

എ. ‘ഒത്തു’ എന്നായിരുന്നു, ഈ കുട്ടിക്കും അതു ഒരു കണ്ണിലും പോയിരിക്കും; എന്നെന്നാൽ കടലിൽ നിന്നും വന്നുചേന്നതു്. എക്കിലും അതിനെ ആനന്ദം എന്നുവാ കുട്ടിക്കാൻ ക്രാന്നു നിശ്ചയിച്ചു’ എന്നു കിഴവി പറഞ്ഞു.

— മാവ് —

ഭാഗം ഫർ

വെള്ളിവിന്റെ ജോലി

എ. ഇരുപ്പാം വെള്ളിവിനു ജോലി ഉണ്ടായി. കിഴവിയുടെ ചുറ്റുപ്പോക്കുന്ന സമയം അവൻ കട്ടിയെ കാത്തുകൊണ്ടിരുണ്ടാണ്. അതു നല്ല ജോലിയായിരുന്നു, അല്ലോ?

ര. ഒരു ദിവസം പട്ടിയോട്ടുടരുന്ന വളരെ നേരം കളിച്ചിന്റെ ശേഷം അരുന്ദം, അവൻറെ മനോഹരവും മുഖവും അതു രോമത്തിൽ തലവച്ചു കിട്ടുംണ്ടി; വെള്ളി അന്നങ്ങാൽ കിടന്നു.

'അരുന്ദം, അവൻറെ മനോഹരവും മുഖവും അതു രോമത്തിൽ തലവച്ചു കിട്ടുംണ്ടി'

— മന്ത് —

നു. കിഴവി വന്നു് അവരെ കണക്കേപ്പാരു സദ്ഗോഹം അവളുടെ കുഞ്ഞുകളിൽ മുകാശിയു്. ‘അംഗേ! ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ദിവസതു വ്യസനഭാവം കാണുന്നില്ല എന്ന പട്ടിപ്പറഞ്ഞു

ര. ‘ഇല്ല വെള്ളു! തൊൻ ഇപ്പോൾ സദ്ഗോഹിക്കുന്നു’ എന്നു് അവരു പറഞ്ഞു.

ഒ. ‘കൈവിട്ടപോയതു നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിയായിരിക്കു’ എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു.

നു. ‘ഉം’, വെള്ളു! നീ വന്നേപ്പാരു അതു കിട്ടിയതുപോലെ ആയി, ആനന്ദം വന്നേപ്പാരു ഇഴുവന്നുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു് തൊൻ സദ്ഗോഹിക്കുന്നു’ എന്ന കാഴ്ചി പറഞ്ഞു.

ഭാഗം മൃഖം

സ്ഥാനം കാണുവാൻ വെള്ള അത്രമിക്കണം.

മ കുറത്തുപക്ഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വെള്ള കീഴ്വിഞ്ഞാട്ടു പറഞ്ഞു: ‘അസാധാരണ മനസ്സുനേരും ചൂഡ്യും കാണുവാൻ മയ്യുന്നായി നിങ്ങൾ ആനു അനുഭ്ബവമോ?

ര. കിഴവി പറഞ്ഞു: ‘അങ്ങനെ തന്റെ, നല്ല മന്ത്രി! തൊൻ അനുഭ്ബവാം. എന്നാൽ നീ വീണ്ടും തങ്ങളുടെ അടക്കൽ വരണം. നീ വന്നില്ലെങ്കിൽ അതനന്ദരത്തിനു ക്രമീലൂതെ ആകും.’

നു. ‘തൊൻ തിരിയെ വരാം. പ്രക്കണ ചൂഡ്യും ഏക കൂടം വഞ്ഞായിരിക്കു,’ എന്ന വെള്ള പറഞ്ഞു.

ര. അവൻപുറപ്പുട്ടു കുടയ്ക്കുന്നതുനും തരിക്കുന്ന ലഭ്യതയും എന്നു കുറഞ്ഞി വാലിലേജ്ഞായിയു്.

ര. തരിക്കിലത്തവച്ചു കാക്ക അവനെക്കണ്ട്
വേഗത്തിൽ പൂച്ചയുടെ അട്ടക്കാലേപിൽ പറന്ന.

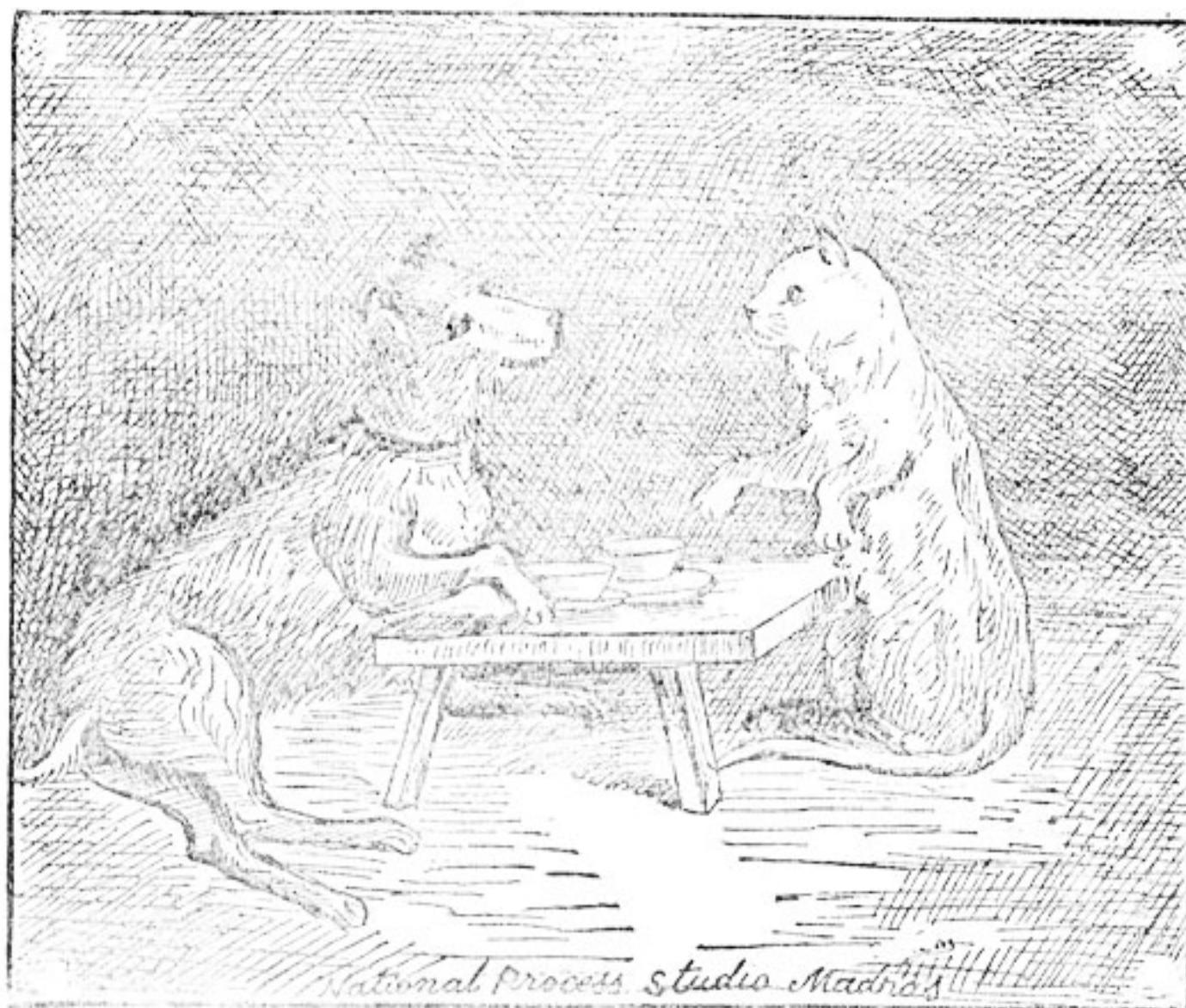
സ. ‘അല്ലോ പൂച്ച! കാഞ്ഞം നന്നായില്ലോ, പ്ര
ടി നമ്മ കാണാവാൻ വരുന്ന. എങ്കിൽ തരിക്കിലത്ത്
അവനെ കണ്ടു’ എന്ന കാക്ക പറഞ്ഞു.

ര. അദ്ദേഹം പൂച്ച സന്ദേഹിച്ചു അവരാ ന
ഡി ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കണം’ എന്ന പറഞ്ഞു.

ഭാഗം മന്ത്രം

വൈദിക ബിട്ടിൽ ഏതി.

മ. വൈദികവും പൂച്ചയും ക്ലിച്ചിത്തനും അവ
ക്കാർ പഴയ വീട്ടിൽവച്ചു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു, പിന്നു ത

‘വൈദികവും പൂച്ചയും ക്ലിച്ചിത്തനും ഭക്ഷണം കഴിച്ചു’

ഹയിൽത്തുന്ന് അസാധാരണ മനശ്ചനക്കണ്ട വിവരങ്ങൾ ഒപ്പും പറത്തു.

ഒ. കിഴവിയമ്മയുടെ വത്തമാനങ്ങൾ വെള്ളി അവനോടു പറത്തു, അവർക്കു വളരുത്തിൽ നിന്ന് ആ നദിയുടെ കിട്ടിയ വിവരവും പറത്തു. അസാധാരണ മനശ്ചർ ‘ഹും, ഹും, ഹും’ എന്ന പുകവിട്ടുകൊണ്ട് ‘ആരു നന്നായി’ എന്ന പറഞ്ഞു.

നു. ‘വെള്ളി! ഇന്തി നീ ഷുച്ഛയോട്ടകുടെ പാട്ട് മല്ലോ. എന്നിങ്കു നിന്നൊ പതിവായി കാണാമല്ലോ’ എന്ന് ആരു മനശ്ചർ പറത്തു.

ര. ‘യജമാനനെ! അതിനു തരില്ല. തൊൻ ആ നദിയുടെ അട്ടക്കാലേക്കു തന്നൊ വെല്ലുന്നും. തൊൻ ചെന്നാലുക്കിൽ ആ കുട്ടി വ്യസനിക്കും. എന്നിങ്കു ഷുച്ഛയ കൊണ്ടുപോയാൽ കൊള്ളിംഗാലു ആരു മനശ്ചർ. പെക്കണ്ണ ഷുച്ഛക്കു് ഒരു വാഹനം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിന് ഒരു നില്വത്തി കാണുന്നില്ലോ’ എന്ന പട്ടിപറഞ്ഞു.

ഓ. അസാധാരണമനശ്ചർ പുകവലിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലെന്നും നിന്നു, പിന്നൊ പറത്തു: ‘തൊൻ ഒരു ഉപായം ഉണ്ടാക്കിം.’

. ഭാഗം മെ

അസാധാരണമനശ്ചരം ദയ ഉണ്ട്.

എ. കരെ ദിവസം കഴിത്തു. അല്ലെന്നും അസാധാരണമനശ്ചർ പട്ടിയോട്ടുപറത്തു: ‘വെള്ളി! നീപോയിരു ധയ്യുകയ്ക്കു് റാന്ത്’ ഇരിക്കുന്ന എന്ന ഗോക്കിയ ഒപ്പും ഷുച്ഛയു് ഇരിക്കുവാൻ മാത്രം വലിപ്പുമുള്ള മ

മേന്താഹരംഡായ ദൈ ചെറിയ വണ്ണി കണ്ട്. അവൻ വലിക്കാവുന്ന ഭാരതേ അതിന് ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളീ..

സ. വെള്ളി വെള്ളിയിൽ വന്ന പറത്തു: ‘യജമാനന്മ വദനം. യജമാനന്മര ദിനാളുണ്മ കൊണ്ടു തന്നെ അഞ്ച് പുച്ചിയ്ക്ക് ഇതു മേന്താഹരംഡായ ദൈ വണ്ണിയുണ്ടായിരും. ഒക്കെള്ളെല്ലു വേഗത്തിൽ അയയ്ക്കുമോ?’

ര. ‘അങ്ങേനെ തന്നെ. സുഖ്യൻ ഉചിക്കേന്മാരു എഴുന്നേറവരിക. കുറഞ്ഞും പോകാനുണ്ടാലും’ എന്ന് അസാധാരണമായിരും പറഞ്ഞു.

ഒ. വെള്ളി പുച്ചിയുടെ അടുക്കലേക്ക് ദാടിച്ചുന്ന പറത്തു: ‘നാശള ദേഹം വെള്ളക്കുണ്മാരം നുകൾ’ എഴുന്നേൽക്കുണ്മാം. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ കിടന്നരക്കോം.’

ഭാഗം മൂ

ചും സവാരിചെങ്ങന്നു.

എ. പിരുമ്പിവസം സുഖ്യന്മിച്ചുപ്പാരു പട്ടിയുംചു ചുയ്യു മുഹമ്മിദുഖതിരിച്ചു. അസാധാരണമായിരും വാതിൽക്കൽ പുകവലിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നതുവർ കണ്ട്.

ഒ. അഴക്കുകളുണ്ടു രോജുങ്ങളേലു വെള്ളുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ചുച്ചു വന്ന. ‘അല്ല! ഈനു നിന്മക്ക് എത്ര അഴകുതോന്നു’ എന്ന് അസാധാരണമായിരും പറഞ്ഞു.

ഈ. അവൻവണ്ണിചെളിയിൽകൊണ്ടുവന്ന് പോരുമ്പരം ഏളുള്ളവിന്റെ പുറത്തുവച്ചു കയറുകൊണ്ടു മുറക്കുകെട്ടി. പുച്ചു വണ്ണിയിൽ കയറി ദൈ പ്രഭ്രംഗിച്ചുപ്പാലെ തല ഉണ്ടത്തി ശുണ്ണു.

ര. ‘ഇന്തി പുരുഷുടാം. നിങ്ങൾക്കു നല്ലതുവരുടും വഴി തെരാറിപ്പോക്കുത്തെ’ എന്ന പറത്തു: അസാധാരണമായിരും അവൻ യാഥു അയച്ചു.

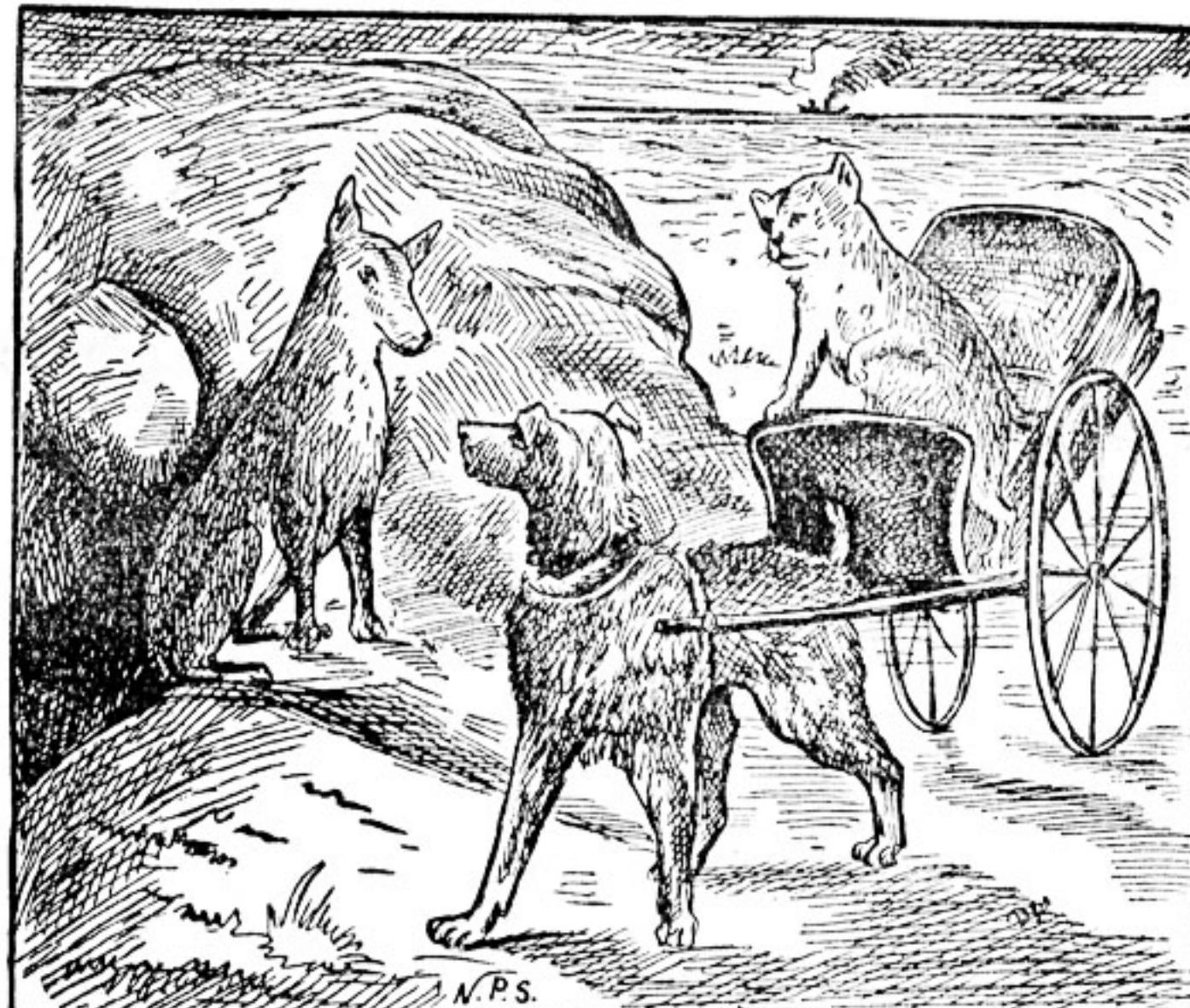
①. അവർ കന്നങ്കറി ഇരുക്കാതിളത്തിൽ
മുണ്ടി. ഇതെവന്ന വെള്ള. അതിശവഗത്തിൽ ഓടിയി
ണി; എന്നെന്നാൽ പൂച്ച മുടഞ്ഞ വണിക്കുടും വലിയും കൊ
ണ്ടുപോരുകണിയിരുന്നു.

നൃ. സുഖൻ അസുമിച്ച; നല്ലവല്ലോ. ഇത്തന്തിക്കു
ണ്ടില്ല. അദ്ദുപാദേക്ക് രോദ അവജന അട്ടക്കൽ എ
ത്തി. അതു് ആരാധിക്കും? കാൻ പറയാം.

ഭാഗം മൂന്ന്

ഉപാന്തിയായ കഥകൾ.

എ. അറു കരക്കൾ ആരാധിയുന്നു. അവൻ അട്ടന്തു
വന്ന പറഞ്ഞു: ‘ഹ്രിശ്ചനായപട്ടി! കേരം വൈകീട്ട്

കരക്കൾ അട്ടന്തുവന്ന പറഞ്ഞു: പ്രിയനായപട്ടി! കേരം
വൈകീട്ടം നിഞ്ഞു പുറത്തു സ്വീരിക്കുമ്പോ?

നിങ്ങൾ പുരത്ത് സമ്പരിക്കുന്നവല്ലോ. ഒപ്പുമേഖലക്കുട്ടി എൻ്റെ മുഹയിൽ വന്ന വിത്രമിക്കുക. ഇവിടെ നി നം വള്ളരെ അകലുമില്ല. കയറ കഴുത്തിൽ നിന്നു താൻ അഴിച്ചുമാറ്റാം.'

ട. 'നമീക്കു പോകാം. എന്നിങ്കു വിത്രമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്' എന്ന പരഭത്തു ഒപ്പു വണ്ണിയാൽനിന്നി നജ്ദി.

ട. 'വേണ്ടാം. നാം വഴിത്തൊരാതെ പോകാണോ. ഉദഘവിഷ്ടു വണ്ണിയിൽ കേരിയാലും' എന്ന വെള്ളേ. ഒ റണ്ട്.

ട. ഒപ്പു പരഭത്തു: 'താൻ കേരുന്നാലും. കുറക്കു എൻ്റെ പോകാൻ എന്നിക്കു' ആഗ്രഹമുണ്ട്. കുറക്കാം നിംബൻ മുഹയിലേക്കു വഴിക്കാട്ടുക. താൻ വരാം.' ഒപ്പു കുറക്കും മുട്ടെ പോകി.

ട. അവർ അധികാ മുംബ പോകുന്നതിനുമ്പിൽ ഒപ്പു ഉറങ്ങേവിളിച്ചു കരഞ്ഞു: 'അരങ്ങോ, എൻ്റെ പാഠങ്ങൾ ഉറങ്ങുപോയെ. എന്നു സഹായിക്കാൻ വരണോ.' എന്നാൽ കുറക്കും ചെന്നില്ല. അവൻ രാട്ടി കുള്ളന്നു.

ഭാഗം ഒ ०

ഒപ്പു ചെറിയ അക്കദ്ദുക്കി.

ട. ഒപ്പുമുട്ടെ അട്ടക്കാഴലക്കു റാടി വന്നതു പട്ടി ആയിരുന്നു. അവനെ വണ്ണിയിൽ ഒപ്പുകയിരുന്നതിനാൽ കൈക്കു ഉറരാൻ കുറ ശ്രദ്ധം വേണ്ണിവന്നു.

ര. കുടക്കൻ വഴികാണിച്ചു പൂച്ചയെ ചേരിൽ ചാടിച്ചു. അതിനാൽ അവളുടെ പാദങ്ങൾ ചേരിൽ പുനിപ്പോയി.

സ. പൂച്ചയെ വലിച്ചു മാറ്റുവാൻ വെള്ളി വള്ള രെ ശ്രമിപ്പേണ്ടിവന്നു. അവളുടെ പാദങ്ങൾ ഒരു പിരഞ്ഞ് കുറത്തോയി.

ര. അവൻ വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടു ചെന്ന വണ്ണിയിൽ കേരി. അപ്പോൾ പട്ടി പറഞ്ഞു: ‘പുംബു! ഇനി നിനക്കു സവാരിചെയ്യാൻ താമില്ല. എന്നു വണ്ണിയിൽ പുട്ടുനാതിന്’ അസാധാരണമന്നും ഇവിടെ ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു നിന്നു വണ്ണിയിൽ ഇങ്ങത്തി വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ ‘എനിക്കേ പാഞ്ചില്ല.’

സ. അതിനാൽ അവർ പാടത്തു വണ്ണിവിട്ടു. തി ഷ്ടീഫിഷ്ടു വഴിയെല്ലാം പൂച്ച പട്ടിയുടെ കുടുംബ നടന്നതു നോക്കേണ്ടിവന്നു.

രു. ‘ഹാ! നാൻ നേർവഴിവിടാതെ പോകാൽ മതിയായിരുന്നു. കുടക്കൻ എന്നു ചേരിൽ ചാടിച്ചു തുടം നന്നായില്ലോ’ ‘എന്ന്’ ആ പൂച്ച പറഞ്ഞു.

ര. ‘അതെ, അവൻ പണ്ടത്തെ കുടക്കൻ തന്നു ആണോ’. അവൻ വാലിശ്ശുന്ന് നാൻ നോക്കി അറി തേടിക്കൊന്നു’ എന്നു പട്ടി പറഞ്ഞു.

വ. പട്ടിയുടെ വാക്കിന്റെ താല്പര്യം എന്തായിരുന്നു? ഹാ! അതു ദേഹം പഴുക്കമയാക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അതു

വായിക്കേബാറം കരക്കണ്ണൻ വാൽ എങ്ങനെന്നോയി
എന്ന മനസ്സിലാകും.

ഭോഗം ഉട്ടി

ചെവിൽ കടിലിൽ എത്തി.

എ. അവൻ കടിലിൽ എത്തിയെപ്പാദ്ധം നേരം
രാത്രിയായി. വിനുമിക്കാമല്ലോ എന്ന വെള്ളി. സദ്ഗാ
ഹിച്ച്.

ര. കതക് അടച്ചിത്തന്. എന്തെന്നാൽ കിഴവിയും
അതന്റെ ഉറപ്പിക്കശിശ്രൂ. അതുകൊണ്ട് വാതിൽ
കാൽ ഉണ്ടായിത്തന് പായിൽ അവൻ കിടന്നരുണ്ടി.

ഈ. രാവിലെ കിഴവി ഉണ്ണൻ കതക തുന്ന
പ്പോരം വെള്ളിവിഞ്ഞക്കണ്ട സദ്ഗാഹിച്ചി.

ര. 'നീ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു ഇതാണോ?' പാദ
ഞം എത്ര കരണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്ല, ചേരു പാർശ്വിലി
ങ്ങയാണോ?' എന്ന കിഴവി ചോദിച്ചു. ഒരു തല
താഴോരിക്കുന്നാണ് പട്ടിങ്ങാട് കുടെ അക്കത്തേക്ക ക
ണ്ണ.

ഒ. ഉടനെ കിഴവി വെള്ളിവിന് ദൈ എല്ലാം ഒ
ചുജ്ജു കരെ പാലും കൊടുത്തു.

ഈ. 'അതന്റെ ഉണ്ണൻപ്പോരം ഒരു യേജ്യം പ
ടിയേജ്യം കണ്ടു സദ്ഗാഹിച്ചു.' രോമങ്ങളുടെ മാർത്തിയം

അറിയുന്നതിനായി ആനദം അവളുടെ മഖം ചുമ്പു
ടെ രോമരതനാട് വേത്ത.

ര. എന്നാൽ അവരുടെ ചുമ്പുയോട് തൊന്തിയ
തിൽ അധികം പ്രിയം പത്രിയോട് തൊന്തി ഏറ്റു
തൊന്തി വിചാരിക്കുന്നു; എന്നെന്നാൽ വെള്ളം അവ
ശോട്ട് ദയ കാണിച്ചിരാല്ലോ.

—

ഭാഗം ഒരു

ക്രാസ്സ് വജ്ഞാനം.

എ. ക്രൂഡേം ആനദംതിനു തന്റെ ശാഖാനടക്കം
നായി. ദ്രവിവസം കടക്കപ്പറത്തു ഉണ്ടിൽ കളിക്കാൻ
അവർ ഏല്ലാവരം പോയി.

ഒ. വെള്ളം കടലിൽ മുങ്ങാൻ ഹരണ്ണാം. ആനദം
തിന്റെ പാദങ്ങൾ മുടിടില്ലായിരുന്നതിനാൽ അലക്കം
അവളുടെ വില്ലുകളിലേണ്ണു് അടിച്ചുകേരി.

എ. ചുമ്പു കീഴുവിയുടെ അടുക്കെ ഒരു പാറയിൽ
ഇരുന്നതെ ഉള്ളൂ. അവളുടെ മരിനാമരവും മുടിവും ആ
യ രോമങ്ങളെ നന്നാണ് ചുമ്പു അതുകൂടിച്ചില്ല.

ഒ. അവൻ അവിടെ ഇരുന്നായോടും രോദിവനം.
അതാരാണെന്നു ഒന്നുണ്ടിലാമോ?

എ. വെള്ളം ആ ആളുംനെ മുഖം കണ്ടു. അവൻ
കടലിൽക്കുടെ വരികയായിരുന്നു. അവനെ ചുതിരേൽ
ക്കുവാൻ വെള്ളം ശാഖിച്ചുനു. അതു് അസാധാരണ ഒ
നഷ്ടവാൻ ആയിരുന്നു.

‘നിന്മ സൗഖ്യംതന്നെയോ? എന്ന് അവൻ കിഴവിയോട്
വോടിച്ചു’

നൃ. ‘നിന്മ സൗഖ്യംതന്നെയോ?, എന്ന കിഴ
വിയോട് വോടിച്ചുകൊണ്ടു് അവൻ അവരംകൂടു കൈ
കൊടുത്തു. പിന്ന അവനും പാറപുറത്തു് ഇരുന്നു.

രി. വെള്ളിവു? ഒപ്പുചുഡം അവരുടെ അട്ടക്കാൾ ഇ
രുന്നു. അതുവാം കിഴവിയുടെ മടിക്കിലും ഇരുന്നു. അവ
രെല്ലാം സദ്ദോഷിച്ചു.

ഭാഗം ഒന്ന്

അവസാനം,

എ. കുറേനേരം കഴിഞ്ഞത്തേപ്പാടം കിഴവി കട്ടിയേ
ക്കൊണ്ടു കടിലിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. അവൻ പോകുമ്പോൾ
വെള്ളി. പറയേണ്ടു: ‘അമ്മയുടെ ഇരുപ്പാടം വിഷ്ണാഭം കാ
ണണില്ല, യജമാനനെന്നും’

ഒ. ‘ഇല്ല, ഇരുപ്പാടം അവളുടെ കുറുകളിൽ വു
സന്നദ്ധവം ഇല്ല’ എന്നു് അസാധാരണമന്മാശ്വരൻ പ
റഞ്ഞു.

എ. ‘കുറുത്തുപോയതു് അമ്മയുടെ കിട്ടിക്കുണ്ടെന്നു
എന്നു വെള്ളിപ്പറഞ്ഞു.

ര. ‘വെള്ളി! എന്താണു് കുറുത്തുപോയിയെന്നതു്
എന്നു് ആ മനഃ്ശ്വരൻ ദിവാദിച്ചു.

ഒ. ‘യജമാനനെന്നു! എന്തിക്കറിയുന്നുടാ. എന്നാൽ
ആനന്ദത്താടക്കുടെ അതു തിരിയെ വന്ന ദേവൻ’ എ
ന്നു വെള്ളിപ്പറഞ്ഞു.

എ. ‘തൊൻ്റെ പ്രാബല്യം. ഒന്നും കൈവിട്ടപോ
യിയെന്നു് എന്നു് അസാധാരണമന്മാശ്വരൻ പറഞ്ഞു.

ര. ഫീടിൽ എഴുതിയിയെന്ന വാക്കു് അതായിൽ
നോ? പ്രക്ഷേ അതുതന്നെ ആയിരിക്കാം.

ശ്രദ്ധം.

ക്രിസ്ത്യൻ

ക്രിസ്ത്യൻ

അലുവയം മ

രണ്ട് സദ്വാദരിമാർ.

പബ്ലിക്കേഷൻ ക്രിസ്ത്യൻ പോരാളി ചെറിയ ഒപ്പണിക്കട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു; നല്ല കട്ടിയായിരുന്നു. അവരും അപ്പുനേരും അധികയും വളരെ ദൂരം ഹിക്കകയും ദൃതവരതയാക്കി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നൊക്കെ ചെറിയ കട്ടിക്കഴിഞ്ഞ് അവരും വളരെ ദേഹാണിച്ചു. കാലും കൈകയും ദാഡിയും വരുമ്പും കൂടി ചെറിയ ചെറിക്കട്ടി അവൻ ക്രിസ്ത്യൻ പ്രണബും ചില ദിവസാം വന്നുങ്ങളും കൊടുക്കി പതിവായിരുന്നു. വികിലെ ഒരു ദായ, ദിതലാര മുഖങ്ങളെള്ളെല്ലാം ക്രിസ്ത്യൻ ദോഷിക്കാറില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവയും ക്രിസ്ത്യാദിക്കാരിക്കുമ്പോൾ കൊടുത്താണെന്നുണ്ടോന്നിരുന്നു. അതു കൊണ്ടും, മുമ്പ് ചെറിക്കിടാവിനെ എല്ലാവരും വളരെ ദേഹിച്ചു.

എന്നാൽ, അവർ വളരെ ചെറിയ കട്ടിയായിൽ
നാള്പാട്ടമന അമു മരിച്ചുപോയി. കുറെ കഴിഞ്ഞ
ദേഹം അപ്പുൾ മരറാതെ സ്തോത്ര കല്പാണം കഴി
ച്ചു. ആ സ്തോക്ക് ആലൃംതമന രണ്ടു പെൻഡക്കളിൽഭാ
യിരുന്നു. അവരും അവരുടെ അമ്മയോടൊന്നിച്ചു സെസ
രബ്യിയുടെ വിട്ടിൽ അവളുടെ അപ്പുങ്ങനാട്ടകുടി താമ
സിച്ചു. ആ രണ്ടു പെൻഡക്കട്ടികളിൽ സെസരബ്യിയേപ്പാ
ലെ സൂഡരികളായിരുന്നില്ല. അവർ വളരെ ചീത്തയീ
ലഭിച്ചിരുന്നു. ഗരും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

അവർ സെസരബ്യിയേ സ്റ്റോച്ചില്ല; ഏന്തു,
അവർ ആ സാധുകട്ടിയേ അസൂയയോടൊന്നുടി ഉപദേശി
ച്ചു. അവക്ക് വളരെ പണ്ണഞ്ചായിരുന്നു; അവർ അം
ഗിജിളു വസ്തുങ്ങൾ ധരിച്ചു. സെസരബ്യിക്കാക്കട്ടു, കീ
രിപ്പറിഞ്ഞ ഉട്ടപ്പുകൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നു.

സദോദരിമാർ രണ്ടും നല്ല ദരിയിൽ വിശ്രാംമാ
യ കട്ടിലിനേൽ പട്ടകിടക്കു വിരിച്ചതിലായിരുന്ന കി
ടന്നറഞ്ഞാരു്. സെസരബ്യി അടക്കാളിയിൽ കീറ്റപ്പായയിൽ
കിടക്കണമീവനു. വീടുപണിശയാക്കു സെസരബ്യിചേ
ആണും; മറികളും കോലായും മററവും നിത്യം അടിച്ചു
തളിക്കണും; ഭക്ഷണപാത്രങ്ങൾ തേച്ചുകഴുകി വെടിപ്പു
വരുത്തണും; നെല്ലു കുത്തണും; കറിശൈക്കരം അരയ്ക്കുണ്ടും;
അങ്ങാടിയിൽ പോയി സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കാണ്ടു
വരുണും; പത്രങ്ങളെ തൊഴുത്തിൽക്കുണ്ടും; ചാണകം
വാരി തൊഴുത്തു വെടിപ്പുക്കണും. ഇങ്ങിനെ രാവി
ലെ മത്തൽ രാത്രി ഉറങ്ങാരാക്കുന്നവരെ സെസരബ്യി

വീട്ടുഖണികൾ അലപാനിച്ചുവയ്ക്കു. എന്നിട്ടും അവരും ഒരു വാസ്തവികമിച്ചും പിരപിരിത്തുപറഞ്ഞില്ല.

അവരുടെ കൂളിയ്ക്കാൻ സമയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വായിക്കാൻ നല്ല പുസ്തകങ്ങളിൽ കിട്ടിയില്ല. സംസാരിക്കാൻ ചണ്ഡാതിമാർ ഇഴോഡാ? അതുമില്ല. സഹോദരിമാർ രണ്ടും അടിയന്തരങ്ങൾക്കും, കൂളികൾ കാണുമാറാം ഏവുകൾനാറാം സവാരിയ്ക്കും വളരെ അംഗീയിൽ ഉട്ടത്തു ചെന്തുപോകി. അതു കാണുമേബാറാം അവയുടെ ദനിച്ചു പോകാൻ ദണിച്ചു മുട്ടുകയില്ല. ദണിച്ചു നല്ല ശീലമുള്ള കട്ടിയായിരുന്നതിനാൽ അവരും അതുകൊണ്ട് കോപിച്ചില്ല.

അങ്ങിനെ ദണിച്ചു വളരെ സക്കടത്തിൽ വളരുന്നു. അവരുടെ പതിനേഴു വയസ്സായി.

ആ രാജുത്തിലെ രാജാവിന്റെ മകൻ കല്യാണത്തിനു കാലമായി. ആ രാജുന്തിലെ പെൺകുട്ടികളിൽ എറ്റവും സൗംഘ്രംഭമുള്ളവളും കല്യാണം കഴിയ്ക്കുന്ന മെന്നു രാജക്കമാരനും ആഗ്രഹിച്ചു. മകന്റെ ഇഷ്ടമുള്ള ഭാന്തുയെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊടുവാൻ രാജാവ് സന്മതിച്ചു. നാട്ടിലും എല്ലാ പെൺകുട്ടികളിലും കണ്ണിച്ചുവരുന്നതിൽ ഒരു സദ്ധ കഴിക്കേണമെന്നും ആ അവസ്ഥയിൽ രാജക്കമാരനും തന്റെ ഭാന്തുയെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണമെന്നും രാജാവ്യുമെന്നില്ല. എല്ലാവർക്കും ക്ഷേമനക്കുന്നതയും.

ക്രുട്ടത്തിൽ ദണിച്ചുവരുന്ന സഹോദരിമാർക്കും ആണുക്കളും കിട്ടി. വിഞ്ഞാനിനു പോകുന്നതിനെക്കണ്ണിച്ചും

അഴീപ്പാരം ധരിക്കേണ്ടുനാ വസ്തുതയെങ്ങാം അവർ തമിൽ സംസാരിക്കുന്നതു എസർബ്രൂക്ക്. തനിക്കും അവരുടെ ദനിച്ചു വിത്തുനിന്നു പോകേണ്ടുമെന്ന് അവധിക്ക് അതശയുണ്ടായി.

“വെള്ളിപ്പട്ടിനേൽ, ഉഡാൻകുസവുകൊണ്ടു പണിചെയ്യു ഒരു കുപ്പായവും നീലഗേളുലയുമാണ് ശാൻ ധരിക്കു” എന്ന മുത്തവരം പറഞ്ഞു.

“ശാൻ ചുകന്ന പട്ടിനേൽ വെള്ളിക്കുസവുകൊണ്ടു പണിചെയ്യു ഒരു കുപ്പായവും വെള്ളിപ്പട്ടികൊണ്ടുള്ള ചെലയും ധരിക്കു” എന്ന് അനംജത്തി പറഞ്ഞു.

“വിത്തുനിന്നു വളരെ അള്ളുകൾ ഉണ്ടാകു” മെന്ന ജേരുച്ചുത്തിയും, “നല്ല സംഗ്രഹവും കളികളും മറുമണ്ഡാകു” മെന്ന് അനംജത്തിയും പറഞ്ഞു വളരെ സദ്ഗതാംശിച്ചു പുന്നുച്ചു.

അവർ ഇതുവരും പോയി ഇന്ത രസങ്ങേള്ളാക്കു അനഭ്യോക്കുന്നോ, താൻ വീട്ടിലിരിക്കുമ്പല്ലോ എന്ന വിചാരിച്ചു എസർബ്രൂ വളരെ വ്യസനിച്ചു. ഭൂവിൽ അവരുടെ തന്റെ സദ്ഗഹാദരിമാരോടും ഇങ്ങനെപറഞ്ഞു:- “എന്നുകൂടി നിങ്ങൾ ദനിച്ചു കുടിഞ്ഞുമെന്ന് ശാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

അഴീപ്പാരം ജേരുച്ചുത്തി, “എന്തും! നിന്നുകൂടി കോവിലക്കുരു കൊണ്ടുപോകാനോ? നല്ല കോലം.” എന്ന പരിക്കും രണ്ടുപേതം പോട്ടിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തു.

വിത്തുനിവസമായി. സദ്ഗഹാദരിമാരു തലകുട്ടിയുണ്ടാണോ, വസ്തും ധരിപ്പിക്കാണോ, അതുണ്ടാണോ അണിക്കി

ക്കാനും സൈരണ്യി സഹായിച്ചുകൊടുത്തു. അവർ അദ്ദീന വളരെ ഭംഗിയിൽ ഉട്ടതു ചമത്തു് അതിവിശ്വാസമായ ഒരു പണ്ഡിതയിൽ കയറി കോവിലാക്കത്തുപോകുമ്പോൾ ചെയ്തു.

അവർ പോയപ്പോൾ സൈരണ്യി വളരെ രൂസ നിച്ചു് അട്ടക്കളുത്തിൽ അട്ടപ്പിനാരികെ ഇങ്ങനു കരണ്ടു തുടങ്ങി.

അഭ്യരം ഒ

യക്ഷി.

തന്റെ സഫോറിമാർ അതു ദയയില്ലാത്ത പ്രവർത്തിച്ചുതിന്റെക്കരിച്ചു് അവരും രൂസനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, പിന്നിൽ നാനു “സൈരണ്യി, സൈരണ്യി” എന്നു് ആരോഹണ്ടെന്നു പേരു ചൊല്ലി വിളിക്കുന്നതുകേട്ടു. അവരും തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ ദേവസ്ഥീഡയപ്പോലെ സുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീയെന്നുണ്ട്. ആപ്പും അവരും ഒരു പ്രക്ഷി അഞ്ചു വളരെ ദയവേണ്ടിട്ടുടി നോക്കുന്നുണ്ട് അവരും ദൈഖ്യപ്പുട്ടു. അതോടു യക്ഷിയായിരുന്നു. അവരുടെ കൈക്കിടിൽ ചെറിയ ഒരു വടിയുണ്ടായിരുന്നു. അതു മുഖജാലഭണ്ഡായിരുന്നു. അതു വടിക്കൊണ്ടു യക്ഷി പ്രാലു അത്രുതാകാഞ്ഞുണ്ടോളും ചെയ്തു; ഇരുമ്പുള്ള ദിക്കിൽപ്പോകാം; കൊതിച്ചു സാധനങ്ങളും കൈ വരുത്താം.

“മക്കളെ, സൈരണ്യി, നീ എന്തിനു കരയുന്നു”
എന്ന് ആ യക്ഷി വോദിച്ചു.

“അംഗീകാരം കോവിലകളുടെ വിജയനിന്നു
പോകാൻ വളരെ അനുഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു” എന്ന സൈരണ്യി മറ്റൊരു പറഞ്ഞേ.

“കോവിലകളുടെ പോകാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടാണോ നീ കരയുന്നതു്? ആട്ടേ, നീ കരയണാം. നിന്നു
കും പോകാം. നീ നല്ല കൂട്ടിയാണെന്ന് എന്നിക്കു് അറി
യാം” എന്ന പറഞ്ഞു; യക്ഷി അവക്കുളാട്ടു തൊടുത്തിൽ
പോയി ഒരു മത്തങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാൻ അവശ്യമല്ലെന്ന്.

സൈരണ്യിപോയി ഒരു വലിയ മത്തങ്ങൾ പറിച്ചു
കൊണ്ടുവന്നു. യക്ഷി അതിനെ തന്റെ ഇന്ത്യാലപദ
ണ്ണുകൊണ്ടു തൊടുത്തുനെ അതു വിശ്വേഷമായ വലി
യോദ്ധ വന്നിയായിത്തീർന്നു.

“എന്നി നീ പോയി ഒരു എലിക്കണിക്കൊണ്ടുവാം”
എന്ന യക്ഷി പറഞ്ഞതുരുട്ടേട്ടേപ്പാടു സൈരണ്യിപോ
യി, നെല്ലറയിൽവെച്ചു ഒരു എലിക്കണി എടുത്തുകൊ
ണ്ടുവന്നു. അതിൽ ആരു് എലികൾ കുട്ടങ്ങീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവരും കണ്ണി നിലത്തുവച്ചു് അതു തുറന്നേപ്പാടു
എലികളുാക്കു വെള്ളിക്കിൽ വാടി. യക്ഷി അവയെ
തന്റെ ഇന്ത്യാലപദണ്ഡുകൊണ്ടു തൊട്ടു. ഉടനെ എലി
കളുാക്കു വലിയ ക്രതിരകളായിത്തീർന്നു.

“എന്നി നമ്മക്ക് ഒരു വന്നിക്കാരനും വന്നിയുടെ
പ്രിയനിൽ നിൽക്കാണും വണ്ണി തുറക്കാണും രണ്ടു കാവൽ
അംഗങ്ങം ദിവസം” എന്നിങ്ങനെ യക്ഷിപറഞ്ഞു കഴി

ഞാക്കേപ്പാർഡ് അടക്കാളിയിലെ ഒരു മടങ്ങിയനിന്ന് രണ്ട് ലി പുറത്തുവാടിയതുകണ്ട്. യക്ഷി അതിനെ തൊട്ട് ഒരു വണ്ണിശ്ചാരനാക്കി. അപ്പേപ്പാർഡ് റണ്ട് ഇന്ത്യൻകൾ പറക്കുന്നതുകണ്ട്; അവരെ തന്റെ ഇന്ത്യാലഭണ്ണുകൊണ്ട് തൊട്ടുപ്പോൾ അവരുടെ കാവൽക്കാരായി.

അതു വിശദമായ വണ്ണിയും അതു നല്ല കത്തിരകളും സൈരണ്യി പബ്ലിക്കലും കണ്ണിയനിലും. അവൾ വളരെ അതുപെട്ട്.

“ഈനി നീ വണ്ണിയിൽ കയറി കോവിലക്കേതേക്കെ പോയിക്കൊള്ളു” എന്ന യക്ഷി പറത്തതു കേടുപ്പോൾ സൈരണ്യി ഇങ്ങനു ദിക്കിയനിന്ന് അനങ്ങാതെ തന്റെ കീറിപ്പാറി മുഴിച്ചെതു വസ്തുതെ നോക്കി.

ഈ കണ്ണപ്പോൾ യക്ഷി ചിരിച്ചു തന്റെ ഇന്ത്യാലഭണ്ണുകൊണ്ട് അവരുടെ തൊട്ട്. ഉടനെ അവളുടെ വസ്തുങ്ങളുംകൂടെ അതിമഴനോധരങ്ങളായ പട്ടവസ്തുങ്ങളായി. കൈക്കണ്ണായിയന്ന കൂട്ടിവള്ളു രഹവള്ളായി.

“ഈനി നിന്മാക്കു പോകാം. എന്നാൽ നീ ഒരു കാഞ്ഞിം സുക്കിക്കണം. പറ്റണ്ടുമണി അടിക്കുന്നതിനു മുകളിൽ നീ വീട്ടിലേക്കെ മടങ്ങണം. പറ്റണ്ടുമണി അടിച്ചു ഉടനെ നിന്റെ വണ്ണി മത്തങ്ങയായിപ്പോകം. കത്തിരകളും വണ്ണിശ്ചാരനും എല്ലികളാകം. കാവൽക്കാർ ഇന്ത്യൻകളാകം. നിന്റെ വസ്തുങ്ങൾ തിരികെ കീറിപ്പാറിയ നിലയിലാകം. നിന്റെ വളക്കുമാത്രം മാറ്റ മൊന്നും ഉണ്ടാക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് സുജീച്ചു. സല്ലിഉണ്ട് മതിമറന്നു നേരം പറ്റണ്ടുമണിയാക്കണ്ണതു്.

ശാസ്ത്ര പരിശീലനത്തു നല്കുവണ്ണം എന്നിച്ചും” എന്ന യക്ഷി അവളെ താങ്ങിതുചെയ്തു.

“അമേഖ, ശാസ്ത്ര നിഷ്ഠയാം പരിശീലനത്തുപോലെചെയ്യാം” എന്ന പരിശീലനത്തു സൈരംഗ്യി വണ്ടിയിൽ കയറി കോവിലക്കേരത്തുക്കു പോയി.

അദ്ദ്യാധം ഒ

സൈരംഗ്യി വിങ്ങനിന്ന് ചേന്ന്‌തു്.

ആര കൂതിരകെട്ടിയ ഉന്നാഹരമായ വണ്ടിയിൽക്കയറി സൈരംഗ്യി രാജകോവിലകളും ചെന്നിരങ്ങിയതു കണ്ണേപ്പാം എല്ലാവരും വളരെ അത്ഭുതപ്പെട്ട്. ആരയം അവളും അറിഞ്ഞില്ല. അവരം എഴുന്നേരും ദേഹം രാജകമാരിയായിരിക്കുമെന്ന് എല്ലാവരും, അവളുടെ സദ്ധോദരി മാർപ്പോലും, വിചാരിച്ചു്. രാജാവിന്റെ മകൻ അവളും കണ്ണേപ്പാം അതു നല്ല ദേഹ സുഖരിഞ്ഞ താൻ പ്രശ്നാരിക്കും കണ്ണിങ്ങനില്ലെന്ന് അഭ്യാരിക്കു തോന്തി. അവളും ദേഹമാനുസ്ഥലത്തിന്തെ എല്ലാവരും വളരെ ബഹുമാനിച്ചു്.

ദേഹഗ്രൗത്യത്തു അനേകകം സുക്രൂരിടെ ഇടയിൽ ഇങ്ങന്ന വിങ്ങനിണ്ണതുകൊണ്ടു സൈരംഗ്യിക്കു വളരെ സന്തോഷമിണ്ടായി. അതു സന്തോഷം അവരംകു പ്രശ്നാരിക്കും ഉണ്ടായിങ്ങനില്ല. എന്നാൽ യക്ഷി പരിശീ

തിനെ അവരു മറന്തിപ്പേ. ഘടികാരം നോക്കിക്കാഴ്ചേ
ഈയനാ. പതിനൊന്നുക്കാൽ മനിയായപ്പോൾ
“ഈപ്പോൾ പുരുഷുട്ടാൽ പറ്റണ്ട് മനിക്ക് എന്നിക്ക
വീടിലെത്താം” എന്ന വിചാരിച്ചു്, ഒല്ലാവക്ഷം വന്ന
നം പറങ്കു് അവരു വണ്ണിയിൽ കയറി വീടിലേക്കു
പോയി.

അവരു വീടിൽ എഞ്ഞണ്ടുനാ താമസമേ ഉണ്ടായി
തന്നുള്ളൂ. മനി പറ്റണ്ടിച്ചു. ഉടക്ക വണ്ണി മത്തേ
അദ്ദേഹി. കതിരകളും വണ്ണിക്കാരനും എലികളുായി.
കാവൽക്കാർ ഇന്ത്യകളുമായി. സൈരണ്ണിയുടെ വസ്തു
അദ്ദേഹി പണ്ഡത്തു നിലയിലുായി. ഇത്താങ്കെ കു
ണ്ണപ്പോൾ അവരു വളരു ഉണ്ടി ഒളിച്ചുവെച്ചു.

കുറ കഴിത്തുപ്പോൾ സഹോദരിക്കാർ എന്തി.
അവരുടെ ഉട്ടപ്പുഴിക്കാനം മറ്റും സൈരണ്ണി സഹായി
ച്ചു. അതിലിടക്കു, വിത്തനാട്ടു ചെന്നിയനും മഹാസുന്ദ
രിയപ്പുറം അവർ സംസാരിക്കുന്നതു് അവരു കേട്ടു.

“എത്ര നല്ല ഉട്ടപ്പും” അവരു ധരിച്ചിരുന്നതു്
എന്ന ജ്ഞാനത്തിയും, “അതെ, എന്തുത്തമാണു്? അ
വരു ആരാബണനു് രോധക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാതായി
പ്പോയി. അതല്ലെ അതശ്ശും! അവരു ഒരു രാജക്കു
രിയായിരിക്കുന്നും. ഇല്ലോ” എന്നു് അന്നജത്തിയും ത
മ്മിൽ പറഞ്ഞു.

പിറേറ ദിവസവും രാജകോവാലക്കരത്തു വിത്തനു
ണ്ണായിരുന്നു. അനും സഹോദരിക്കാരെ വസ്തും ധരിക്കു
ന്നതിൽ സഹായിച്ചതിന്റെഹേഡം സൈരണ്ണി അവ

രോച്ച “നിങ്ങളുടെ പഴയ തൈ വാല്ലും എന്നിക്കേതെങ്ങവിന് ഞാനം വിത്തന്നിനു പോരാക്കിക്കൊള്ളുന്നു” എന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം മുത്തവറ്റി “ഇല്ല, രീക്കല്ലും തരില്ല. രാജക്കമാരനും, ഇന്നലെ വന്ന അ സ്ഥിരം, തങ്ങും കൂടും ഇങ്ങിനെ വിത്രുപിയായ തൈ അനുഭവത്തി ഉണ്ടനാറിന്നതാൽ എത്ര പോരായ്മയാണ്! പോങ്കും, നീംപോയി അട്ടക്കാളയിൽ വല്ല പണിയും ഉണ്ടാ എന്ന നോക്ക്” എന്ന പറഞ്ഞു നിരസിച്ചു.

അവരിൽവരും വണ്ണിയിൽ കയറിപ്പോയി. ഒസ രണ്ടും അട്ടപ്പിന്നരികെ ചെന്നിൽനു തലേഖിവസത്തെ ദ്വേപാലെ കരഞ്ഞുതുടങ്ങി.

അല്പാധം ര

രണ്ടാമത്തെ വിത്തന്.

യക്ഷി രണ്ടാമത്തും വന്ന തലേ ദിവസം ചെയ്തുപോലെ വണ്ണികളും കത്തിരകളും മറ്റും ഉണ്ടായി ഒസരണ്ഡിയെ വാതന്നിനു പറഞ്ഞെന്നുണ്ട്. പോകുമ്പോൾ “ഇതാ, മറന്നപോകുന്നതെ. തോൻ പറഞ്ഞതു മറന്നപോകുന്നതു്. പറന്തണ്ടുമണി അടിക്കുന്നതിനു മുമ്പു വിട്ടിലേക്കു മടങ്ങിക്കൊള്ളുണ്ടാ” എന്ന പറഞ്ഞു.

അങ്ങലിനെതന്നെ ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞു ഒസരണ്ഡി കോവിലക്കേതുക്കു പോയി. എന്നാൽ അന്ന വി

— മൂ —

അസാക്ക കഴിഞ്ഞിരും കൂടിയും സംഗ്രഹിതരും മറ്റ്
വിജ്ഞാപനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, അവരും അവ
കിൽ സിച്ചു, സൗഖ്യംപോലെയും അറിഞ്ഞില്ല. ഒരു
വിൽ പത്രാടമണി അടിച്ചുത്തങ്ങൾ. എസർഡി അ
രു കേടുപെട്ടാം സിഭയിൽ നിന്നൊരു ദാടി. കോ
വിലക്കത്തെ പുരവാതലിനാട്ടുത്തു എത്തിയപ്പോൾ മ
ണി അടിച്ചു തിന്നും. ഉടനെ അവളുടെ വസ്തുക്കൾക്കാരി,
അംഗീക്ഷ വസ്തുക്കൾക്കുംചെയ്യു. അവരും ബാധനാതിലി
കക്ക് ഒരു രത്നവള ഉണ്ടി വീണാപോലീയൻ. അതു
തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ താമനിക്കാതെ അവരും കഴിയും
വേഗത്തിൽ ദാടി വിട്ടില്ലത്തി. വണിയും കതിരയും
ഒന്നും കണ്ടില്ല.

രാജകുമാരൻ അവളെ അംഗേപ്പശിച്ചു പടിക്കൽ
ചെന്നപ്പോൾ രത്നവള കണ്ട്, അതെത്തുത്തു, പടിവാ
തിൽ കാവൽക്കാരേന്നാട് “ഈതിലെ ഒരു ശ്രീ കടന്ന
പോക്കന്നതുകണ്ടിവോ; അവളുടെ വള്ളാളിരിജാമിതു”
എന്ന പറഞ്ഞു. അതിനു പടിവാതിൽ കാവൽക്കാ
രൻ ഇങ്ങിനെ മറവടി പറഞ്ഞു:—

“ഈല്ല, തിരുമേനി, ഇതിലെ മുഹൂര്മ്മ ധരിക്കതെ
ക്കു ഒരു ശ്രീ കടന്ന പോക്കന്നതു അടിയൻ കണ്ടിരു
നില്ല ഒരു ദിവ്യജ്ഞാനത്തി ഇതിലെ ദാടിപ്പോക്കന്നതു
കണ്ടു. അവരും ഒരു ദിവ്യജ്ഞാന കോവിഡക്കത്തു കടന്ന വരു
യില്ലെന്നും അടിച്ചു അത്തു തന്നുചുട്ടുകൂട്ടായിരുന്നു.”

രാജകുമാരൻ ഇതുകേട്ട കോറിലക്കത്തോടു ഒരും ചേർപ്പായി.

— ೨೨ —

സൈരംഗ്യി മടങ്ങി വീട്ടിലെത്തിയ ഉടനെ തന്നെ
സഹാദിമാരം മടങ്ങിയെന്നി. അവർ ചെന്ന വണ്ണി
കിരങ്ങുംപോരു സൈരംഗ്യി പടിക്കൽ ഇല്ലാതിരുന്നതി
നാൽ സോദാദിമാർ കോവിച്ചു.

അന്നം അവരുടെ ഉട്ടുകളുബന്ധ അഴിച്ചതിനു
ശേഷം അവൻ കോറിലക്കുത്തചെന്ന സുഖരിയെപ്പറ്റി
സംസാരിക്കുന്നതു കൊടു.

അലഭ്യാധം ③

രത്നവള്ള

പ്രിദേവദിവസം രാജകുമാരൻ അപ്പുന്നീരം അട്ട
ക്കയൽചെന്ന, വിത്തനിന്നചെന്ന ആ സ്ത്രീയെ വിവാഹം
കഴിക്കാൻ തനിക്കാരുഹിച്ചെന്നു് അദ്ദേഹം അറി
യിച്ചു.

അപ്പുന്നാർ രാജാവു് ഇങ്ങിനെ ഹരിത്രേ:—“പ്രി
യ മകനെ, ആ, സ്ത്രീ ആരാണു്? തൊന്ത് അവളെ അ
റിക്കില്ല. ഏന്നാൽ അവരു വളരെ സൗഖ്യംപുംകുളം
വള്ളാണെന്നു് സമ്മതിച്ചതിൽ. നി അവളെ വിവാഹം
കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ തൊൻ അത്തല്ലെപ്പു
റന്നില്ല.”

അതിനു മകൻറു ഉത്തരം ഇതായിരുന്നു:—“അ
പ്പു, അവരു ആരാണെന്നു തൊൻ അറിക്കില്ല. എ

നാൽ അവളുടെ ദേഹം വാഴ്താ. ഇന്നലെ രാത്രി മനി പറയുന്ന് അടിച്ചുത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവരും സഭയിൽനിന്ന് എഴുന്നേറോടി. ഞങ്ങളോടൊന്നും യാത്രക്കി പ്രസ്തില്ല. ഞാൻ പിന്നാലെ ചെന്നവേക്കിയും അവളും കണ്ണില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ ഈ വഴുക്കുണ്ട്, അതെക്കുത്തു കൈവശംവെച്ചു. പടിവാതിൽ കൂവയ്ക്കാരനോടും അനേന്ത്രാച്ചിത്വത്തിൽ അവന്റെ യാത്രാദിവിവരമില്ല.”

രാജാവും ദൈ മഹിയെവിളിച്ചും, ഇങ്ങിനെപറഞ്ഞു:—“ഈ വഴു എത്രാദിവി കൈക്കു പറവുവോ, അവളും എൻ്റെ മകൻ വിവാഹംചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുവെന്ന രാജുവന്താക്കു അറിയിക്കാൻ ഒരു ദ്രുതനെ അംഗങ്ങാണ്. ഒന്നിച്ചും എൻ്റെ കീഴിലുള്ള ദൈ മുള്ളും പോകുട്ടും ഇ വഴു ദൈ ചെറിയ പട്ടമെത്തുമെൽക്കുവെച്ചും പുല്ലാസ്ത്രികളും കാണ്ടതെക്കവണ്ണം ഉയര്ത്തിപ്പിച്ചിട്ടുകാണും അവർ തെരുവിൽ ഞടക്കാടു. ഇപ്പും സ്ഥിരമാക്കു ഇ വഴു കൈക്കും ഇട്ടു നോക്കിക്കൊള്ളുകുട്ടും.”

രാജാവിന്റെ കല്പനപോലെ മന്ത്രി ചെയ്തു. രാജുഞ്ഞിള്ള സ്ഥിരമാക്കുകയും വഴുരെപ്പറ്റി വഴു ഇന്നാണ് തുരിച്ചുനോക്കി. ആക്കം പറവിയില്ല. അവർ കൈ തെക്കിലെതാങ്കാക്കി. ദൈ ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. വഴു യക്കി ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നതാകയാൽ, അതും ആക്കംവോഡി ഉണ്ടാക്കിയോ അവരും കല്പാതെ പറവുകയില്ലായിരുന്നു.

— മര —

എവിൽ രാജകുമാർ സൈരംഗ്യിയും സഹാ
ദരിമാരം താമസിക്കുന്ന വീട്ടിൽചെന്ന. സഹാദരി
മാർ അവരുടെ കൈക്കു വള്ള പാടങ്ങും എന്ന പരി
ശോധിച്ചുനോക്കി. ഒക്കെ തെക്കിയും തെത്തക്കിയും,
അലപാനിച്ചു, വിത്രും, തുണ്ണൻ ബുദ്ധിചുട്ടി. ഒരു ഫല
യും ഉണ്ടായില്ല.

എവിൽ സൈരംഗ്യി ചെന്ന, “താൻ തുമിച്ചു
നോക്കാട്ടു” എന്നുംചെന്ന.

അപ്പേം സഹാദരിമാർ രണ്ടുപേരും “എന്തു! കീ
യോ! നല്ലതും! രാജകുമാരൻ നിന്റെ ദിവ്യതു നോ
ക്കുക്കുടി ഇല്ല. നീ തുമിച്ചുനോക്കി, വെറുതെ സ്ഥാനം
കൂടിയണ്ണ” എന്നുംചെന്ന. പിന്നു രാജകുമാരോടാ
യിട്ട് “അതു പെട്ടു പറയുന്നതു നിങ്ങൾ അല്പിക്കണം”
എന്ന് ഉപദേശിച്ചു.

പാർപ്പി, ആ പ്രഭു ഇങ്ങിനെ മറപ്പിപ്പറഞ്ഞു.
“രാജകുലന അങ്ഗീകാരയല്ല. ഇഷ്ടിക്കുവരുത്തുക്കു
വള്ള ഇട്ടിനാക്കാൻ അനവദിക്കണമെന്നാണ്. രാജകു
ലന്മുഖാലെ തുങ്ങം നടക്കണം.”

സൈരംഗ്യി വള്ളവാങ്ങി കൈക്കു ഇട്ട്. അതു് അ
വരംകാരി ഉണ്ടാക്കിയപോലെ യോജിക്കുകയും ചെ
യും. ഉടനെ അവരും മടയിൽക്കിട്ടു ക്കേറ്റ വള്ള എട
ത്തു ക്കേറ്റ കൈക്കും ഇട്ട്.

ഈ കണ്ണട്ടപ്പാരം സഹാദരിമാക്കണ്ടായ കോ
പാ ഇന്നവിധമാണെന്ന പരാബാൻ പ്രഥാസം. അവർ
അഭാരൂ തല്ലശായിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ കിനിഷ്ഠത്തിൽ

യക്കി പ്രത്യക്ഷയായി. അവർ ഇന്ത്യാലുണ്ടുകൊണ്ട് സൈരിന്ധിയെ തൊട്ട് ഉടനെ അവളുടെ മുൻഡിനവെ ഗുണ്ഡംപോലി മനോഹരങ്ങളായ പട്ടവലും ഉണ്ടായി. അപ്പുകാണ്' അവരും വിത്തനിനച്ചെന്ന സ്ഥിരാശാന്ന സദ്യാദരിശാക്ക് മനസ്സിലായതു്.

ഉടനെ അവർ സാമ്പാംഗം നമസ്കരിച്ചു മാറ്റി സ് അപേക്ഷിച്ചു. അതുവരെ അവളോട് വളരെ നിർദ്ദയമായി പേരുകാരാധനയെന്നു ക്ഷമിക്കാമെന്നു് അപേക്ഷിച്ചു.

സൈരിന്ധി അവരെ ആലിംഗനം ചെയ്തിട്ട് “പ്രിയ സദ്യാദരിമാരേ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ തെരുവുകളും കൈ ക്ഷമിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കുതരിച്ചുട്ടി എന്നാട്ടു കരിന്ന പ്രവർത്തിച്ചതാശാന്ന ഞാൻ വിവാഹിക്കുന്നില്ലോ എന്ന പറഞ്ഞു.

പിന്ന യക്കിയും പ്രഭും രാജകുമാരനും സൈരിന്ധിയും കോവിലകത്തുപോലി. യക്കി രാജകുമാരനോട് “പ്രിയ രാജകുമാരാ, ഇവിടും” ഇവളുടെ ഭാന്തുക്കായി സ്വീകരിച്ചുണ്ടും. ഇവരിൽ അവിടെത്തു, ഒന്നുഹത്തു നു ദോഹ്രയാണോ. ക്ഷുദ്രയും, വിനയവും, ഭയയും, ഉച്ഛവളാണോ. അവിടെത്തു ഭാന്തുകാവാൻ പററിയവളാണോ” എന്നപറഞ്ഞു.

രാജകുമാരൻ അവളുടെ സെണ്ടന്റ്രുംകണ്ടു സദ്യോഷിച്ചു് അവശ്രൂഷിവിവാഹംചെയ്തു. വിവാഹത്തിനു സൈരിന്ധി സദ്യാദരിമാരെയും ക്ഷമിച്ചു. തങ്ങൾ അവ

— ഫന്ന —

ബോച്ച് അതു നിർദ്ദേശമായി ചെങ്ങമാറിയിരുന്നതിനെ
അറിയു അവർ യുമാത്വത്തിൽ വ്യാസനിയു.

രാജക്കമാരനും പതിയും വളരെക്കാലം സദ്ഗണ്യാ
ഷ്ടതോട്ടകുടി കാലംകഴിക്കും പിന്നു രാജാവുമരിയു
പ്ലാറി അവർ രാജാവും രാജത്തിയും അഗ്രിത്തിയകയും
ചെയ്തു. ഇതു നല്ല രാജത്തിനെ പാട കണ്ണിയന്നാലെല്ല
നീ എല്ലാവയം ഉറഞ്ഞു.

രതാവള ദേഹ സപ്ലാനൈപ്പട്ടിയിൽ ഇട്ടുകൂടിക്കുയും
രാജക്കമാരൻ അതു പലപ്ലാറിം തെന്റെ മക്കളിൽ റാ
റോദത്തിൽക്കു പുത്രേകും പുത്രുകും കാണിച്ചു അവരോ
ട തങ്ങളുടെ അധികാരിക്കും കൊഡിലകളും വിങ്ങനിന്നെവന്ന
കുമ പറഞ്ഞുകൊട്ടണ്ണുംചെയ്തു.

National Library of Medicine